

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, п'ятниця 10 квітня 1942.

Ч. 40 (81).

ЗА ГРОМАДЯНСЬКУ МОРАЛЬ

На запит, що їм у Львові найбільш подобається, всі приїжджі з поза Галичини українці одногласно заявляють: українська поліція, а потім ще український театр. Всі згоджуються, що Українська Поліція услужна і ввічлива і ми тілимося, що Українська Поліція за короткий час свого існування здобула собі таку добру славу. А доводиться їй працювати в нелегких умовах. Ось комендант поліційної стійки в містечку Б. пише нам: „Працювати тяжко, бо наші люди думають, що коли мають заслуги, то вже можна їм і самогонку гонити, а навіть красти“. Цей комендант, що має цивільну відвагу боротися з цим лихом, заслуговує на повне признання. І хоч Українська Поліція в ввічлива і чинна, то ми кажемо: тут в тій боротьбі з нападком, будьте тверді і безоглядні!

Але сама Поліція тут не може всього зробити, хоч до спразности, обов'язковости й охоти боротися з лихом у нашій поліції, ми маємо довіря. Тут справу треба поставити на ширшу площину, — площину громадянської моралі. Згорі застерігасмося, що не хочемо ширити алармістичних настроїв, ні дошукуватися плям на сонці. Навпаки, ми вважаємо, що український загаль, не вважаючи на дуже тяжкі життєві умовини, чесно виповняє громадянські обов'язки, українське життя під проводом Комітетів розвивається в трудних воєнних умовах надзвичайно. Але ми вважаємо, що обов'язком журналіста в представляти не лише ясні сторони національного життя, але й тіні, і думаємо, що лихо треба викривати і адушувати в зародку, бо ясно, коли воно розростеться, боротьба з ним буде вже трудніша.

Всяке наживництво — погана річ, але вже найпоганіше це наживни-

цтво, що спекулює на патріотизмі громадян. Коли в Східній Україні волочаться по селах різні „націоналістичні“ дурисвіти і пройдисвіти, які вимагають від наївних і добросердних селян сала, борошна і т. д., говорячи, що це вони збирають „на Мельника“, коли тут фабриканти самогонки своє брудне наживництво хочуть прикривати патріотизмом — то це вже переступас всякі межі і громадянство мусить тут сказати своє рішуче слово.

Ми сказали, що сама поліційна боротьба тут не допоможе. Тут мусить прийти з допомогою гостра постава цілого громадянства.

Передусім в моральній поставі громадянства мусять зникнути всякі залишки „аморального волонтаризма“, котрий є власне й глибшою причиною, що викликала це лихо. А моральність затирає різницю між злом і добром, приличністю й безличністю, між тим, що дозволене і недозволене. „Хочу“ — він заміняє в поняття розперзаного анархізму — „мені хочеться“, а щоб досягнути це, що „мені хочеться“, добрі всі дороги, бо „ціль освячує засоби“.

Цьому треба покласти кінець! Громадянству, а в першу чергу молоді, треба прищепити засаду, що не аморальність, але моральність має бути підставою громадянського життя і що до великих, чесних цілей доходить лише чесною дорогою. Треба поставити як фундамент нашого життя засаду, що чесним громадянином може бути лише той, що є чесним в кожному поступованні, суспільним чи приватним, в кожній ситуації, все і всюди. Лиш заснована на такому фундаменті громадська будівля буде міцною і тривалою.

М-р ОСИП ГУБЧАК

Це ще тільки початок

В почутті незвичайної вишости Японії, а передусім її флоту над противником, один військовий сказав між іншим такі слова: „Дотеперішні невдачі усіх японців на морі є тільки початком і тепер щойно прийде час, коли японська флотія покаже свою могутність“. Коли прирівняємо цей вислів — повний віри і почуття вишости з голосами з протиположного табору, то покажеться, що в серед англо-американців панує цілковите пригноблення. Один з кандидатів на становище президента З'єдинених Держав сказав таке: Я бачу нічи, що наш військовий провід зовсім не дописує, що праця нашого господарського уря-

ду не йде як слід, що надія на краєвий світ і лад по війні — зовсім пропала. З офіційних голосів в Токіо годиться ще привести ось таку заяву: „Японські кораблі та летунські ескадри є готові всюди так винищити ворога, де він буде відступати. І то не тільки на водах Тихого Океану, але також, як цього буде потрібно, на всіх водах світу“.

Це є заповідь деякої зміни в дотеперішнім веденні війни, яке обмежувалося вправді до великих, але тільки західних тихоокеанських просторів. Японія свідомо цього, що сила Америки ще не зломана і не вільно її недоцінювати.

Німецькі летючки в Індії

Англійський міністер Кріне веде в Делі переговори з представниками індійського народу в справі зміни політичного ладу Індії. Він відбув вже цілий ряд розмов, між іншими з Гандієм та з представниками індійських мусулман. Про що розмовляв та про майбутній улад Індії обіцяв Кріне сказати журналістам на найближчій пресовій конференції. Але дотепер якось ще цієї конференції не відбув та жодних заповідених ре-

веляцій не дав. Тимчасом одна англійська газета принесла цікаву вістку, що Німеччина розкинула в останніх днях на цій Індії летючки, в яких відкрила всі таємні плани Англії відносно Індії. Англійський часопис стверджує, що німцям удалося довідатись про англійські плани в справі Індії, хоча це виглядає неправдоподібно, бо про них знали тільки члени англійського кабінету та уряди британських доміній.

Ляваль знову на Овиді

Після програної війни з Німеччиною в літі 1940 року міністром закордонних справ нового уряду, що його утворив Петен з осідком у Віні, був Ляваль. Але тому, що він заступав в уряді напрям політики ворожий Німеччині, пробув він на своїм становищі тільки до грудня 1940 року. Тепер Ляваль знову з'явився у Віні та веревів розмову з Петеном, Дарьяном та іншими чоловіками людьми теперішнього уряду. Поява Лявала в Віні стала сенсацією дня. Почали кружляти різні поголоски та здогади. У всіх цих поголосках громадської опінії слідне за-

доволення та підкреслення додатного значіння появи Лявала та його розмов з Петеном. Чи йде про поворот Лявала до уряду, чи про що інше, дотепер невідомо. В тій справі чекають в Німеччині урядового комунікату.

Картки в Америці

Америка щораз більше дошкульно відчуває війну. Американське населення починає переконуватися, що таке картки на різні предмети щоденного вжитку, з яких американці сміялися. Американський уряд контролює ціни приготував американське громадянство на введення карток на одяги. Ситуація в текстильному промислі настільки загострилася, що американський уряд підготував раціоналізацію предметів одягу. Таксамо вишній розпорядок про заборону продукувати алкоголь з цукру. Алкоголь потрібний для різних галузей промислу будуть продукувати з м'яса, з вина, зі збіжжя та іншої сировини. Великі труднощі настали у шоколадному промислі. В трьох перших місяцях цього року імпорт какао в порівнянні з тим самим часом в минулому році вивав з 886 тисяч мішків на 203 тисячі мішків, тобто знизився на 77%. Всі ці труднощі американці поділяють у першу чергу відсутність відповідної кількості корабельного тоннажу, а далі — очевидно втратою пребагатих джерел сировини та продуктів на Філіппінах та в Голандських Індіях. (тн).

Англійські побоювання за Португалію

Лондонський кореспондент пірікського щоденника „Ді Тат“ звітує, що аліанти не мають наміру обидити Португалію. На всякий випадок числяться в Лондоні з тим, що вступав тісніше опортунізму Португалії об Іспанію. Це вважається для Англії чинсь дуже некорисним. (тн).

Босній стан Ірландії

Ірландський міністер оборони Тувенер заявив, що головною метою уряду Ірландії тепер є довести армію до можливо найбільшого числа. Передбачується стан армії на 250 тисяч чоловіків. Узброєння армії стало лініше в порівнянні зі станом навіть з перед війною місяців, але всежтаки робиться не дальній захід в тому напрямі.

Сербія признається до Європи

В перші роковини приступлення Югославії до Пакту Трьох, сербський преміер Недіч вголосив промову, в якій згадав трагічну сербську політику з весні 1941 р. Ця політика спрямувала сербський народ із шляху миру, на який він вступив 25 березня, пристаючи до Пакту Трьох, на шлях війни для інтересів Англії, а тимчасом на шлях, що повів його до катастрофи. Недіч ствердив, що Сербія пішла на службу англійських інтересів на Балкані і в тому причина її падіння. Приступлення бунної югославянської держави до Пакту Трьох було б завинило незалежність, неварушність кордонів краю та охоронявало інтереси сербського народу. Гробоконатеці сербського народу Черчіль та жидівсько-московсько-більшовицька кафія, взяли на себе перед історією вину за те, що 2 дні пізніше кинули народ у війну, наслідком якої ця держава перестала існувати. На привітні своєї

промови заявив Недіч, що сербський народ належить до європейського континенту і тому мусить признатися до Нової Європи під проводом Держав Осі.

Чому Англія дала Советам Іран?

У Лондоні признають уже вітверто, що Англія була примушена залишити Іран аж до Перської затоки. Марш совєтських військ на південь та південний-схід Ірану викликає великі заворушення серед усіх народів Близького й Середнього Сходу. Всі здають собі справу, що це чергова катастрофальна дипломатична й військова програна Англії. Англія була просто слаба, щоб опертися шантажені Совєтів. Крім того загрозливе положення в Індії та на Близькому Сході й в північній Африці каже Англії відв'язати свої війська з Ірану, щоб посилити ними інші фронти. Завдяки цьому користує більшовицький союзник Англії та Америки (тн).

Звідолення Верховної Команди

3 Головної Квартири Фічера 8 квітня 1942 р.

Верховна Команда Збройних Сил повідомляє:

На східному фронті успішно проведено наступ в поодиноких місцях. На багатьох відтинках фронту порот повторив свої безуспішні атаки.

В Північній Африці на південний схід від Мекілі відкинено англійські сили. Вночі на 7 квітня бомбардовано англійську морську базу Александрію. В портових улаштуваннях повстали великі шкоди. Повітряні атаки сильних німецьких відділів бойової, стрілкової і лесоцької авіації були спрямовані проти портових та постачальних улаштувань Ланалети, проти складу торгів в Кала-Франа та проти англійських леговищ на острові Мальті. В галах, портових будинках та докових улаштуваннях повстали великі пожежі. Легкий британський кружляк, що лежав в доку, одержав кілька разів бомбові поціли.

Як подано в надзвичайному звідоленні, німецькі підводні човни затопили в Атлантиці 16 ворожих кораблів, разом на 104 тис. тон водоністоти, в тому 13 перед американським побережжям, а 3 перед Африканським.

Легкі німецькі морські сили зупинили в Скагерку деяке число норвезьких кораблів, які зайняті англійським урядом, знаходилися в однім шведським порті та старалися під командою англійських капітанів пробитися до Англії. У ввечір'я нападу німецьких розвідних суден затоплено 5 кораблів на 26 тис. 674 тон водоністоти, а летунство затопило ще один корабель на 6.305 тонн водоністоти, 2 кораблі втікли перед знищенням та подалися знову на шведські територіальні води.

Останньої ночі німецькі бойові літаки заатакували важкий постачальний порт та докові улаштування при гирлі ріки Гельбе.

Зауважено великі пожежі. При ослагах німецьких підводних човнів на Атлантиці спеціально відзначилося човно капітана хорватів Мертеца. Вночі на 7 квітня оберлейтенант Вольтердорф осягнув десанту нічну повітряну перемогу.

3 поглядів німецької преси на українське право

Одна німецька газета висловлює такий погляд на формування правних відносин в Україні: Не тільки все правдавство польсько-литовської держави, але теж і в Україні право засновані й уладу села було під німецьким впливом. В 14 віці основи на німецькі права нові оселі на західноукраїнських землях, себто в Галичині та в Холмщині, а вже в 15 столітті навіть новоосновані села перейшли на німецьке право. Щойно в 16 віці прийшло до змішання основних ріжниць між німецьким і польсько-українським правом. Виряді задержано — ніше далше автор статті — владу війта, але вона зазнавала щораз то більшого обмеження від

пана дідича. Всі міста, які повстали в Україні, завдячують свій початок німецькому праву, бо — як думає автор статті — передтим себто перед 14 віком не існували в Україні жодні міста в європейським значінні, це значить з ясно окресленим обличчям і формою ладу. Це були радше оселі торговців та ремісників, що майже відрізнялися від сільського оточення. Ще в 17 і 18 столітті українські міста управлялися німецьким правом. Автор каже, що те саме відноситься і до судівництва. Щойно коли Україну залила Росія, знищено діяння німецького права, яке таким чином протривало в Україні 500 років.

У неволі в союзників

Поляки роблять старання через „Червоної Хрест“, щоб виводити з російської неволі 8 тисяч польських офіцерів, яких більшовики вивезли з наших та білоруських західних земель. Коли советський уряд взагалі відтягався дати якісьбудь інформації про польських запланців, з яких вже багато певно це живе, тоді представник „Червоного Хреста“ зажадав дозволу відвідати по-

шукувані особи. Треба зазначити, що советський уряд вже перед тим зобов'язався був перед англійським урядом вивести полонених на волю. Акція йде далше за всіма швейцарськими правилами, яких нараховують на 1.500.000 осіб. В наслідок заходів польських чинників з Лондону устійнено призвича 400 тисяч осіб. Про решту 1.200.000 загинув слід.

3 далекосхідного фронту

Англіїці подаються перед японським наступом, хоча ставлять завзятий опір. Вони були змушені залишити Проме та відступити на північ. Японцям пошастало в міжчасі зробити морський десант біля Якіаб, місцевості положеної в Західній Бірмі, недалеко індійської границі. Якіаб лежить у віддалі одної години лету літаком до Калькути. Зав'язтя Якіаб означає теж загрозу з боку і ззаду для англійців на бірманським фронті. Таким чином мають не тільки нову повітряну базу, але також точку опорю для морських сил, які починають чимраз сильніше оперувати в Бенгальській затоці.

За останніми звідоленнями участь в операціях беруть і японські підводні човни. Японське летунство атакує далше Кольомбо, головне місто Цейлону, а також порт Дарвін в Австра-

лії, та знищило зовсім два леговища на китайських фронтах. Бої в Бірмі і на Філіппінах тривають з непомітною силою. Ціла Суматра знайшла в японських руках. Загалом взято на цілім острові в полон 3.100 жовнірів, з того 1000 англійців і 1000 голландців.

Продовження рибальської умови

Як повідомляють офіційно з Куйбисежа, советсько-японський рибальський договір закладений 1928 р. продовжено на один рік. Відповідний протокол підписали з советської сторони заступник комісара зовнішніх справ Вишинський, з японської генерал Татекава. Подробши договору менш-більш такі самі, як були на 1941 рік.

приймає й дає згоду оглянути в середині — будинки, що залишилися, саму ризну, подвіря, дзвіницю, трапезу, чернечі келії. Оглядав й зором вдивлявся в кожну стіну, в кожний куточок, звідкіль бє стариною. Став під дзвіницею, й зиркнув угору. Шанка злітає, щоб дотягнути зором вершка дзвіниці Київської Лаври. Стоїть самітна без свято-Успенської Лаври, що в її ногах грусами й порохом лягла, надаючи жертвою вандалської руки... Переді мною куна каміння й грузу з святині, що заступала собою грецький Афон. Тут вже в XI столітті зосереджувалась нисменність. Тут віками перебували українські анахорети, подвижники, ченці, преподобні отці, святители.

Тут подвизався двірський священник князя Ярослава Мудрого, пізніше перший Митрополит, з роду українець, ПАЛІОН. У тих вечерах молився український аскет, преподобний Антоній, що приніс сюди чернечу думку з Агону й перетонивши її на староукраїнську, дав початок організації українських монастирів.

Аж просто не хочеться вірити, що Київпечерська Лавра збурена; але, але сумна дійсність наглядно переко-нує, що так...

Чейже в цім нашім пантеоні творилася століттями наша історія, культура, література... З Києпечерської Лаври вишли славний проповідник Ла-

„Президент світу“ Рузвельт вліхається до Індії

Лондонська інформаційна служба повідомляє, що підполковника Лейса Джонсона іменовано особистим заступником Рузвельта в Індії.

Цєю вісткою потверджує Лондон інформації, які надійшли кілька днів тому з Вашингтону, згідно з якими „президент світу“ Рузвельт, зловивши на гачок покинуту англійською метрополією Австралію, встраває тепер і в справу Індії.

Життя в Ленінграді

„Про життя в Ленінграді маємо мало повідомлень“, пише часопис „Журналь де Деба“. Але наші уявління про життя в цьому 3-мільйоновому місті, якому бракує харчів та ліків, де на ділі позникали всі віконні шибви і де майже від 6-ти місяців панує особливо гостра зима, всі отсі наші уявління підтверджуються словами утікачів, які прибули до Фінляндії. Мешканці Ленінграду живуть у льохах, де одна маленька піч ледве вдержує температуру малошо вищу від точки замерзання. Малі принаси харчів, які ще осталися, зберігають для військових частин та робітниць. А решта цивільного населення засуджена на повільне вимирання. (ти).

Творення хорватської армії

Поглавник Др Павеліч підписав закон про утворення хорватської армії. Вся збройна сила Хорватії буде ділитись на нормальну армію та формації „Устані“. Жандармерія є складовою частиною армії. Служба у війську належить до почесних обов'язків та є доступна тільки для бездоганих громадян. Обов'язок служби у війську починається з 19 роком життя, кінчається на 50-ім.

Хорватський посол в Берліні Др. Будаєк зложив 26. п. м. вінок під пам'ятником подігалих. Йому товариши хорватський військовий аташе адмірал Екцій. По цім акті хорватський консуль враз з міським командантом Берліна генералом лейтенантом фон Газе відібрав дефіліаду почесної компанії.

Данські добровольці у Фінляндії

Частина данського легіону добровольців прибула до Фінляндії. Це вивонні вишколені воляки, з яких 80 проц. брали вже участь у зимовій війні.

Мир М. Середняк

На руїнах Св. Лаври в Києві

Вже сонце знадосє високо, бо летневий жорес почав в очах танути-зникати, залишаючи по собі мокрі плями на кміських хідниках, що ростять від піноходів. Тух на вулицях Києва збільшується. Кожний хоче вигланути з неоваленого помешкання на соняшне світло, щоб пройтися по вулиці княжо-старої й нічно володимирської столиці, що своїм мальовничим положенням і красою кожного до себе приваблює.

Грають метафори. Малі підлітки голосно викрикують на ретях вулиць — „шаніроси — „Cervante“, „Nonvedy“, „смічки і т. ін. Затрикується на хвилину й вулиця десяти „Nonvedy“ та коробку „смічок“ й риночасно питає в кожного „папана“, як їх там називають, про найпростішу дорогу на Печерське:

Перейдете через Галицьку площу й Шевченківський Бульварон до Вел. Володимирської, вниз на Хрещатик, а там недалеко Дуни від гору й пробто до Лаври — відповідне мені чистотю полтавщиною смуглявий відліток. Шугають авта, рідше побренкують трамвай, що обслуговують лише в найвопечніших потребах урядовців та робітників. Замало електричної енергії й посторонні особи мусять більше зуживати своєї власної й ходити пішки.

Проходжу через Вел. Володимирську біля Університету справа, а зліва будинку 6. Центральної Ради й прямую вниз на зруйнований Хрещатик.

І ось переді мною Хрещатик, краса й гордість Києва, ця найвранца дільниця вся в руїнах. Більшовицька сваволя залишила по собі те, на що тільки могла спромогтися — руїну. Скелет Миської Дуни пробіває мене ще більше, і я вощішаю далі до Святого місця, тепер — руїни. Спину до св. Лаври, щоб швидко оглянути цю найбільшу руїну найстаршої нашої святині, що вселаялася не тільки в цілий Україну, але в цілому світі.

День 20 лютого 1942 року був у мене десь переломовим в умі. В цей день я побачив Київську свято-Успенську Лавру в грусах. Розкішна бароково-козачка будова, що жервіє в кожного українця в зороній пам'яті-умі, вже з далеко видіє в руїнах. А висока на 96 мтр. дзвіниця, вежов та Шевченкова тополя, самітно стоїть спротов, й журливо нагадує собою про дні слави, дні історичні, що сповились порохом віків. Вхід до Лаври недоступний для всіх, і треба згодушуватися в німецькій ко-манді варти, що охороняє головну браму. Вейчливий старшина дуже чешно

прію, богомольний аскет Теодосій, літописець „Временних літ“ Нестор. Лавра ввесь час була зразком християнської культури в Україні й промінювала на всі інші словянські землі, передусім на північну Московщину, з якої нападав і руйнував Київ А. Боголюбський. І вранті його потомок, червоний Сталін, доконав хижацьке діло свого попередника.

Лавра збурена рукою відвічного ворога України — Москви. В грусах і попелі валяються розкішні, понижені, старо-українсько-візантійські іконописи, малюнки... Мозаїку й фрески, відвічні святі камінні храму, церковні лаврські одаоби, книги й цілий віковичний дорібок української нації, — все, „все неситі рознесли“, щоб нічого не залишилося для пізніших нападків козачької нації...

Мияноволі схилився я, й сум глибокий огорнув душу, а серці ще більша пробудилася лять до ворога, який відвічно нас грабив і відвічно руйнував тільки наші домн й храми...

Не можна спокійно дивитись на такі святі руїни, як Лавра...

Київ, як центр у X—XII в. в., був найбільшим містом у всій східній Європі, був тодішнім суперником Візантійського Царгороду. Тут культура наших предків стала atrakцією тодішньої Європи й Сходу. Найбільшим духовним розсадником у тодішньому

Українські керівники 3. У.

У днях 20, 21 і 22 березня ц. р., обласний інспектор Польов-увів в уряд в округах Тернопіль, Бережани і Чортків керівників повітових станиць Земельного Уряду. У офіційному виробленні в уряд українських керівників цих станиць взяли участь: керівник Земельного Уряду у Львові, (Der Leiter des Landamtes Lemberg), окружні старости, керівники С. Д., земельні інспектори, керівники німецьких урядів і голови Українського Комітету.

Повітові станиці обсаджено виключно волинськими керівниками повітів при окружних старостах на пропозиції Українського Комітету. Це без винятку люди, котрі або вже довгий час управляли своїм повітом або котрі щонайменше стоять у найтіснішому контакті з населенням і німецькою адміністрацією тих повітів.

Причиною створення цих урядів було передусім те, щоб українським селянам через їх власних земляків представити важливість їх становища та праці й постійно усвідомлювати роботу, головню в найближчих тижнях і місяцях, засувати їм необхідність віддати у 100% свої сили.

Поширення адміністративного апарату Земельного Уряду не лиш на окроти, але від тепер і на повіти, стало коначне ще й тому, що терен його праці збільшився видатно теж на найбагатшу під хліборобський оглядом Тернопільську область.

Около 100.000 га хліборобської управної площі, котра дотепер не була урядлена, призначили йти в солтиси на розпорядок Земельних Інспекторів селами до обрібки. Першим завданням Керівників повітових станиць на найближчі дні й тижні є дбати про те, щоб кожна пада земля, яка досі лежала облогом, була заорана й засіана. Запорують успіху того великого завдання є те, що керівники повітових станиць є ринночасно референтами Земельного Комісаря й Повітового Ландвірта і завдяки тому мають можливість спільно з німецькою адміністрацією повіту своєчасно ствердити та усунути всі труднощі, які виступять. Всім керівникам повітових станиць будуть додані солідні помічники, котрі одержать від і коні, щоб могли кожнорчасно виїхати в терен на села. Земельні інспектори

у окружних містах одержать на заповідок дистрикту особові самоходи і можуть у найкоротшому часі об'їхати свої повіти і там, де виринуть якісь спеціальні труднощі, зможуть своєю особистою інтервенцією прийти з поміччю керівникам повітових станиць.

Друге завдання керівників повітових станиць у тому, що при реактивуванні великих хліборобських варстатів завдяки своєму знанню місцевих умовин і досвідові будуть дораджувати земельним Інспекторам та керувати працею в повіті.

Велике завдання Земельних Урядів перевести у порядкування рілля вже сьогодні є підготоване і уплановане. У розв'язці цієї важливої праці у майбутньому візьмуть теж участь і керівники повітових станиць. Обласний інспектор підкреслив передусім те, що керівники повітових станиць повинні у своїй діяльності завжди пам'ятати, що на тому терені, який Фірер включив у межі інтересів Німеччини, лиш той селянин може залишитися й користуватися господарськими та соціальними угодженнями, котрий вже сьогодні, у час найважчої історичної вирішної хвилини, якнайкраще управляє своєю рілляю й поступає згідно з заповідками німецької влади по своїй найкращій волі й знанню.

На закінченні офіційного уведення в уряд керівників повітових станиць земельні інспектори обговорили з ними вступні роботи і дали їм перні вказівки. (ти).

ДІТИ ВІДІРВАНІ ВІД СВОЇХ БАТЬКІВ

Історія повторюється. Колись татари й турки набігали на Україну, ловили і забирали зі собою малі діти та виховували їх по своїй волі на дичарів. Те саме робили й більшовики в Галичині. Вони забирали від батьків їхніх маленьких дітей і вивозили в „своє" на комуністичне виховання. Після втечі більшовиків в Коломиї залишилось тут декілька чийсь діточок, що їх привезли були НКВД-сти. Вони знаходяться тепер в українському привоті в Коломиї, вул. Ратушева ч. 72.

На відставі принагідних навірчиків та розпитів усталося список тих дітей: 1. Горкавчук Никола, 2. Доскакавич Михайло, 3. Филін Юрко, 4. Желізняк Юр-

таких відвідин у вас мимоволі потемніє в очах... Вас просто огортає глибокий жаль і смуток, й настрої мимоволі стає міжорний...

Адже ніхто собі інакше не уявляв досі Києва без Лаври чи скоріш, Софії. Не жаль так є. Лавра Петерська в Києві зірвана більшовицькою мимов, т. зв. „модерним способом" висаджена в повітря. Цей більшовицький „модерний спосіб" багато ран залишив по собі в столиці України — Києві.

Крім Лаври перестало існувати 23 головних соборних церков, по яких залишилися тільки назви. Між ними немає в Києві славного Михайлівського Манастиря та Десятинної Церкви, що поруч Софійського Собору й Печерської Лаври були однаково віком. Як зазначив жєні директор Музею при Соборі св. Софії, п. Потєнко, що з тих грунів можна буде наново реставрувати ту саму Лавру.

Може й так. А скільки ж то в нас є національних руїн, що ніколи жодним способом вже не відреставруються, а залишаться тільки в пам'яті прийдешніх поколінь. Наслідуюмо заповіді і чин тих, що будували Київпечерський Манастир, Десятинну Церкву та Софійський Собор, а тоді напевно здвигнем ще краєц Лавру.

Київське Духовенство осуджує більшовиків

Звільнення України від більшовиків дозволило також відкрити двері церков та знову почути голос давнини. Українська Церква пробудилася до нового життя та одержала змогу без перешкод розвиватись. Про це свідчить недавня декларація кількох єпископів в Україні, яку піла українська преса помістила на чолових місцях, та яку українська громадянська думка прийняла з признанням та сатисфакцією. Ідучи за тим зразком оголосило українське духовенство Києва декларацію в гамосиному „Новому Українському Слові", в якій диктується за звільнення та гостро осуджується Сталін. Декларація є цього змісту: „Ми члени і представники української Автокефальної Православної Церкви у звільненій Україні уважасмо за свій святий обов'язок, з уваги на брехливі відомості, які совєти поширюють в заграничній пресі про „совєтський рай" та вільність віроісповідань, дати світові свідомство правди. Підчас совєтського панування з демоном Сталіним на чолі, терпіла наша Церква таке тяжке приниження та переслідування, що це видається просто неймовірне. Факт, що наша Церква, яка мала більше, ніж 30 єпископів та приблизно 3000 духовенства, осталася сьогодні (за винятком західньо-українських земель) без єпископів та з ледь 10-ма священниками, є найкращим доказом більшовицького знущання. Факт, що наша Церква втратила перед відступом більшовиків, шлий єпископат, все духовенство та сотки тисяч вірних внаслідок засланих та катування у більшовицьких камерах тортур, підкреслює свідомство правди про найтяжчі, нечувані в історії більшовицькі переслідування.

Звільнення України непереможною армією, очолюваною геніальним Фіром Адольфом Гітлером, дало змогу тільки малій групі свещенників, які немов чудом остали між живими, дикували в вірних Богу в нашій, зрозумілій нам мові за звільнення від ненависного

ко. 5. Давильчук Віра, 6. Гринь Івась, 7. Шварц Ганс, 8. Шварц Іда, 9. Линецька Ірена. Був ще Давильчук Роман та помер.

Мати Линецької довідалася, що в Коломиї є діти, забрані НКВД-стами, прийшла в Маріуполь і забрала свою донечку. Мати Ірини розповідає, що не могла заплатити востакви і тому більшовики пігнали її в Росію на примусову працю, а дитину вивезли невідомо куди. Тепер вона вернула і щаслива, що віднайшла свою донечку в Коломиї. — Ганс Шварц і Іда Шварц, це братчик і сестричка: ще перед роком говорили вони по німецьки. Не діялячись на всілякі заходи не можна було відняти їхніх батьків, ані когось з їхньої родини — Гринь Івась каже, що його тато і мама та дідусь в школі. З того виходило б, що це учительська дитина.

Крім того привезли НКВД-исти до Коломиї дітей в Городищині, одначе без ніяких документів, ані ніяких даних. Вдалося тільки з трудом записати їхні імена. Ось вони: 1) хлопчик Володько, 2) дівчинка Маруся 1, 3) дівчинка Маруся 2, 4) дівчинка Олена і Ганка (це правдоподібно сестри, а їхні прізвища Володек).

Дня 4. V. 1941 привезли НКВД-исти і Станіславови оних дітей: 1) Гіттер Альфред є. Барла, Фодорук Софія а Жаба, 3) Мазурак Марія, 4) Буртинська Іванка 5) Пометляв Олена, 6) Бєшєвич Володимир — Станіславів вул. Петра Скарги ч. 10, 7) Лазарук Станіслав — Станіславів Ринок 22.

Між усіми арештованими НКВД-стами в різних місцевостях дітьми, немає ні одної жидівської дитини.

Якщо хтось знав би що, або догадувався би щодо походження тих дітей, їхніх батьків або рідні то звольте подати до відома Редакції „Воля Покуття" Коломиї, вул. Головна ч. 3.

Передплатники!

Передплата „Станіславівського Слова" на місяць виносить:

при відборі в Книгарні 2.60 зол.
із доставкою домів . . . 3.40 „

Передплату зголошувати усно, письменно, або телефонічно в Адміністрації „Станіславівського Слова": Станіславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. (Українська Книгарня). Телефон ч. 18-63

більшовизму. Відбудовуючи розвалені безбожними більшовиками святині, ми сповнені надією, що завжди вже матимемо змогу дякувати Всевишньому за звільнення всіма голосами українців, в зрозумілій йому мові".

ДОНИС

З життя Отинійщини

Від часу існування в Отинії Делегатурі товмачного П. К. поспило життя Отинійщини живішим руслом. Відновлено в деяких селах діяльність читальні „Просвіти", а після оснування в Отинії Делегатурі городского УОК, відкрито в усіх селах району Отинія читальні УОТ. Головою Філії УОТ назначено директора української 7-кл. школи в Отинії, проф. Я. Лазарука. Негайно стала розвиватись освітня діяльність у районі. Заангажовано двох освітніх організаторів до праці, що ведуть роботу на селах району, підготовляючи в читальнях свято Т. Шевченка, концерти, хори, ведучи аматорські гуртки, оркестри тощо. За короткий час у самій Отинії підготовлено дбайливо двічі свято Шевченка, в дні 15. III шкільної молоді, а дня 22. III для старших старанням читальні. На цьому місці слід підкреслити велику працю дир. Лазарука, що підготував належно шкільний хор дітей. Також дбайливо були вчительками підготовлені деклямації дітей, святочна промова, скрипкове сольо та дві інсценізації „Тарас виступок" і „Тополя". Оба свята (рано для молоді, а посполуді для батьків) закінчені національним гимном, залишили по собі якнайкращі враження, бо це перший раз в Отинії шкільна молодь пошанувала пам'ять Поета, бо за польських часів не було в Отинії української школи, а за більшовиків старалися а Шевченка вчинити безбожника, комуніста, так що й саме свято не мало тоді національного характеру. В дні 22. III, відбулося свято в честь Кобзаря Україна заходом місцевої читальні УОТ. Тут знов, як у шкільному святі, душею і майстром цілої імпрези був дир. Лазарук. Хори виступили під управою районного організатора „Просвіти" п. Нєсєрака В. Святочну промову, глибоко обдуману, виголосив директор школи Лазарук Я., закликаючи присутніх до згоди, єдності й любови. П. Малавчук віддеклямував гарно поему Т. Шевченка п. з. „Кавказ", а уч. III кл. „Тарасову ніч". Після хорально-вокальної частини наступила інсценізація „Розрита могила", підготовленої п. Бєшєвою та виставлено з дію пєси Т. Шевченка „Назар Стодола" а прольогом дир. школи Лазарука Я. На сцені виступили з удатними ролями пп. Марцінків І., Грігорівна М., Грігорівна І., Марцінків О. і Богак І. Свято закінчено національним гимном.

Громадянство розійшлося домів а вірою на краще майбутє. Отинії побажати б тільки, щоб і надалі праця йшла тим самим темпом та щоб велика ідея обєднання всіх громадян у сильній творчій праці тут назажди запанувала. Та праця повинна проявитися не тільки на освітнім, але теж на господарським полі. Гість.

Зі спорту

У.С.К. Ямниці — БУЙ-ТУР — 3:3 (2:1). Другого дня Великодніх Свят, заходом Спортової Референтури УОК відбулися перші весняні, товариські футбольні змагання між дружинами УСК Ямниці та БУЙ-ТУР'а, які закінчилися ремісним вислідом. Перебіг змагань в деяких моментах був цікавий та виказав перевагу як технічну так і фізичну УСК Ямниці над відновленим складом БУЙ-ТУР'а, якому перш-за-все брак тренінгу і таких елементарних річей, як піанати взаімно себе, якомога систематично тренувати і залити вже раз одє наосліп ковання і кивання, а є лиш томиць гравців та помагати протівникові панувати на грици. Ямниці фізично доволі гарно представляється, лиш заграання поодиноких гравців хоч енергійні, одначе не обчислені, брак справжньої легкості, гармонії у грі і зимпковності під воротами. Коротко, обєм дружинам на тренінгах треба аюртати увагу на цілий ряд вирав, що помагають гравцям бути легкими, еластичними, видержливими та думаючими Обі дружини мають вікни не злих воротарів та посідають всі дані, щоб підняти рівень футболу в Станіславові на таке місце, на якому прагнемо всі його бачити. Судіював п. Біляк. В. ПРІДУН.

Києві була Печерська Лавра, де перекладалися грецькі писання й переписувалися церковно-словянські книги, що авідєсь розходилися по всій Україні й поза її межани. На взірєць Києвопечерської Лаври потворилися культурні осередки в тодішній Україні, — в Луцьку, Володимирі Волинському, Галичі, Перемишлі й у Холмі, ба навіть у піаній Росії й по словянському світі.

Між Холмом і Києвом був досить оживлений зв'язок. Цей найбільш на захід вєсунений форпост української християнської культури, вєруванєся виключно на зразках Київської Софії та Лаври. В Холмі в той час писалосє багато церковних книг. Тут мала поветати ч. зв. Галицька Євангелія, написана приблизно 1282 р. прєсвітерєм Кірієм.

Шлях з Холма через Володимир Бол. та Луцьк примував просто на Київ до Св. Софії та Києвопечерської Лаври. Існує навіть одна легенда, що крєвопечерський подвизник Антоній, вертаючись з Атову до Києва, нав затримався деякий час на Холмищині в с. Курчалові, де в його честь побудовано церкву, й щорічно відбуваються там 23 липня п. ст. величаві відвєсти. Києвопечерська Лавра промінєвала в найдаліших закутках України.

Хоч сонде стояло в полудні, видаючи ясніше свої промінєва, то після

НОВИНИ

10
КВІТНЯ
1942

СЬОГОДНІ —
П'ЯТНИЦЯ: Іларіона пр.
ЗАВТРА —
СЬБОТА. Марка і Кар.
ПІСЛЯЗАВТРА —
НЕДІЛЯ: І. Томина Ів. Л.

Делегация У. Ц. К. в Губернатора Вехтера. В середу дня 1. квітня Губернатор СС — Бригаденфюрер др. Вехтер в приватності Шефа Уряду д-ра Лозавера, Керівника Відділу Індустріального Промислу д-ра Бауера і Уповноваженого Шефа Преси Уряду прийняв делегацию представників Українського Центрального Комітету під проводом проф. Кубійовича, яку йому представив Керівник Відділу для Справ Населення і Суспільної Опіки Оберст Біланц. Проф. Кубійович склав Губернаторові звіт про З'їзд представників Українських Комітетів, що відбувся попереднього дня у Львові. Він між ін. відмітив, що при відкритті З'їзду висловлено подяку Німецьким Збройним Силам, які визволили Галичину і що українське населення вже не раз дало доказ, що воно готове повністю своєю властивістю тісно співпрацювати з німецькою владою і беззаперечно виконувати доручені йому обов'язки. Губернатор др. Вехтер привітав делегацию в імені Генералгубернатора і висловив приватним подяку за їх працю. Далше запитав він, що присягою є йому ствердити, що українське населення визнає повне зрозуміння для завдань, які воно має повинити після його визволення з під більшовицького ярма. Всі повинні знати своїм обов'язком, докласти якнайбільше зусиль, щоб досягнути остаточної мети, якою є знищення більшовицької небезпеки і відбудова нової Європи (ти).

Великдень за часів більшовицької окупації. За час 23 місячної окупації Галичини більшовиками, двічі прихилилось відсвяткувати Великдень у 1940 і 1941 році. Незважаючи на політичний режим та більшовицьку прогрієлігійну агітку вісн християнської церкви з глибоким пієтизмом святкували празник Христового Воскресення. Десь пригадати, що і шкільна молодь і робітники та селяни, як теж працююча інтелігенція масово брали участь у реколекціях, співіах та зруди більшою уважністю ніж звичайно, а куди більшою святистю і в скученні духа маніфестували свої релігійні почування. Це була природна стихійна реакція на те все, що діялось докруги: арешти, вивози, комуністична забрідана пропаганда та повний марш духовного пригнобленого московсько-жидівським чоботом життя. Що більше. Вдрадин авшеми, яке масово можна було спостерігати, був факт, що багато прашелців із Сходу, зокрема жінок, приступали до святої сповіді і причастіа, ба що більше, святити і свою пашку під першою даючи цим доказ, що довголітня більшовицька пельоа, що не вбала в них — довголітніх совєтських громадян — релігійності. Поруч цього були і то неспорадичні випадки утруднювання церковних святовоскресних богослужень, були випадки шиканування та переслідування священників та вірних, а проте це не відрашувало нікого; в цих тяжких, повних горі і важких переживань часах, всі віруючі ще більше ніж звичайно гуртувались довкола своєї церкви, яка їдї була єдиним національним заборолон проти говення, переслідування і вбивання адороних осіб етики і моралі. А бачили це більшовицькі вожаки — півалась і бісвалась та ще більше посилювали антирелігійну пропаганду, ще гостріше стосували репресії. По школах робили дошнї серед молоді, стараючись відшукати тих, що були провідниками в релігійних, антибільшовицьких демонстраціях. По інших установах у Великодні дні влаштовували збори і мітинги. А проте досатти їм яногонебудуєшкх, адвалати стихію релігійно-національних почувань народу — їм не вдалось. Великдень — свято Воскресення — свято перемоги добра над алом, світла над темнотю і в більшовицькій дійсності був відсвяткований гідно і так як цього вимагала наша довголітня традиція.

Охололення державного та безпартійного майна. Згідно з розпорядком про забезпечення майна радянськоросійської держави та зарядження Губернатора дистрикту Галичина пр. охололення домашнього споруди від 16. I. 1941 р. § 4 подальше до відома: 1. Всі посідчі меблі т. всякого роду предмети домашнього урядження, що їх не набула через: а) купню від правно легітимованих власників за рахунок або

іншим поквіттуванням, б) купню в промислово управлених склепах або меблевих варстатах згл. фабриках, в) спадщину, г) видачу через Міську Управу Станиславова або повітові староства за поквіттуванням, обов'язані ці предмети домашнього урядження негайно зголосити письменно в окружному старостві в Станиславові — Господарській Уряд, ставлячи придбання меблів. 2. Предмети домашнього урядження в розумінні цього оголошення і усі предмети призначені для урядження мешкань. 3. З днем опублікування цього оголошення забороняється вільна передача за гроші чи безплатно, шляхом наміни чи випожчення цих предметів домашнього урядження, що підлягають обов'язковій зголошення. 4. Кожний посідч, що вважає себе за власника названих движимостей, має тримати на поготівлі для контролю вимагані під а) і г) докази власності. Станця придбання меблів застерігає собі право розпорядимости движимостями.

Опіка Уряду Праці над умовами праці. До завдань Уряду Праці поруч підшукування заняття фізичним робітникам, належить також опіка над умовами праці працівниками, котрих він старасться спрямовувати до відповідних варстатів праці. У Львівському Уряді Праці цими справами займаються урядники, що працюють у кімнаті ч. 113. До них належить умови праці працівників, охолонені за класифікацією Arbeitsamt-у професійними групами 25, 26 і 27. Сюди належать бюрові урядники, помічні канцелярійні сила, книговоди, умови праці працівників приватних підприємств, самоуправа, суспільних і державних інститутів, технічні працівники, майстри, диліомовані агрономи, городники з пезаузом, учители, мистці всякого роду (в тому теж кино і радіо), літерати, журналісти та артисти. — Акція Уряду Праці в напрямі відшукати відповідний варстат умовим працівникам дає поважні і задовільні виследи. Коли в серпні 1941 р. лиш около 10; зголошених, яких було сотні, одержало працю, то вже в листопаді заотребування на умових працівників було більше, ніж подаж, а попит у наступних місяцях востійно більшав. В наслідок перебудови суспільного і господарського життя на нових основах деякі категорії працівників зможуть шовво за якийсь час одержати працю у своєму званні через те, що ці зміни мується їм поволі. Це відноситься передусім до учительства. Багато з них одержало працю в своєму званні у вселюдному й у фаховому шкільництві. Тих, що не дістались до шкільництва, затруднюється у інших ділянках праці. Таким способом розв'язано питання безробітних учителів, які працюють управителями домів, перекладчиками, бюровими силами. Уряд Праці опікується теж людьми, котрі не можуть вже працювати чи то через старший вік, чи через упадок сил виллаче їм допомоги від 3—4 зол. денно. Величезний попит є на всякого роду технічні сили, яких годі настарчати. Це зумовлене розбудовою господарського життя, яку переводиться з величезним розмахом. Великі можливості праці мають теж бюрові сили, головню книговоди, котрі через Уряд Праці швидко находять заняття. Уряд Праці своєю отже велике завдання як в середніх у підшукування відповідного заняття умовим працівникам, котрих затруднює або в їх професії, або дає іншу працю, яка відповідає їх званню й уміностям.

Торг на коні здержаний. Запорядком Губернатора забороняється на терені дистрикту Галичина відбувати торги на коні від 5 квітня до 10 травня д.р. Хто виступить проти того запорядку, буде покараний гривною до 1.000 або у випадку, коли не можна буде її стягнути, арештом до дев'яти місяців.

Складання знань до комунальних податків. На підставі § 44 закону про тимчасове урегулювання комунальних фінансів із дня 11 серпня 1923 р. (Дей. законів П. Р. з 1936 р., ч. 62, поз. 454) заряджую салуюче: 1. Усі особи — власники п-ів або шкільдів на терені міста Станиславова, є зобов'язані виповняти згідно з правдою відповідні податкові знімання (декларации) та подати Управі міста (вул. Губернаторська ч. 31, кімната ч. 2) найпішше до дня 15 квітня 1942. Формулярі видас Управа міста Станиславова безплатно. В жидівській ділянці друки видас мешканцям Жидівська Рада (Юдепрат); виповнені знімання повинні жиди зложити в бюрі Жидівської Ради до дня 15 квітня 1942. Невиконання цього зарядження буде каране. 2. Внески на зниження податку від псів або збільшення від податку (в умовах наведених у § 3—6 податково-

го статуту) треба подати Управі міста перед 15 квітня 1942 разом із податковим зніманням.

Машини для хліборобів. Надійшла весна й незабаром розпочнуться весняні праці в полі. На поле вийдуть плуги з тракторами, які вже краще ніж в осєні, коли було все значенє й аруйнованє після війни, виконують свою працю. Зокрема захитить велика праця в машинно-тракторних станціях, які засновані більшовиками здебільшого були обслуговувані некваліфікованими силами й були призначені побільше для пропаягандинної цілі, ніж для справжньої сільсько-господарської праці. Не дивно, що після втечі більшовиків виявилось, що багато з них неспосібні до користування, бо їх машини були знищені, посповані, або непридатні. Шовво в осєні Державна Центральна Машинно-тракторна Станція привела їх до порядку, зорганізувала механіків і монтерів, і не вважаючи на великі труднощі, передусім комунікаційні й транспортні, вже 2 тижні після започаткування роботи, зуміла урухомити четверту частину цих станцій, які вюрало 12.500 га землі, а механічні молотівні виконали 200.000 годин праці. У висліді реорганізації машинно-тракторних станцій приготовано до весняних робіт у полі тричі більше тракторів ніж їх було минулої осєні, а крім того спроваджено з Німеччини трактори Лянца. Шіт теперішню пору масмо 35 головних і 28 побічних МТС-ів. Варстата Львівської Централі мають достатні запаси заміних частин і ними забезпечують МТС-и в потрібний матеріал. Те саме бачмо в Станиславові, Тернополі й Дрогобачі, де ставлять Головної Централі забезпечують свої райони в машиннове збирядді. Таким чином машинно-тракторні станції орють, сіють, жнуть і молотять, обслуговуючи великі фільварки, згідно із вказівками Державного Управління Дібр. (Liegenschaftsverwaltung). (ти).

З минулого галицьких копалень нафтової роши. В одній із праць присвечених статистичні колишньої австро-угорської монархії з року 1804, в розділі „Природні багатства“ подибусмо цікавий опис добування нафтової роши, в тодішній Східній Галичині. Між іншими читаємо в цьому описі таке: „Земний тир, який галицький селянин називає рошою, це ніщо інше, як тільки згущений скальний олій. Його краска темно-бронзова, непрозорий, має товстий полиск, у дотик холодної, має немилі запахи і вдержується на поверхні води; коли його запалити, має жовте подумя, яке копить. Щоб видобути цю ропу з землі, селяни виконують глибокі ями, на 5—6 сажнів, широкі на 2 стопи, а щоб земля не обсувалась, забезпечують її дошками. Спершу така заглибна зановиється водою. Коли цю воду зовсім вибрати, появляється ропа. Тоді користуючись малими хлопцями, спускають у яму довгий дрючок, на кіпці якого прикріплений жмут конопель, або

інших, з довгим билон трав. Обертаючи цим дрючком вони намагаються якнайбільше намочити його в цій ропі, а намочивши витягають наверх і рукою витискають її до ведра. Це триває так довго, доки старчить ропа в ямі, яка чергової днини знову підпливає на веру. Коли вже ропа більше не появляється, викопують нову яму. Цієї ропа вживають селяни до мащення волів і чоботів. Крім того можна з неї одержати смолу, а ветеринарі вживають її до лікування коней. 1770 р. підчас турецької війни вживали її як профілактичного засобу проти зарази, що появилася серед російських військ. Також старанні спитиши мали її вживати для бальсамування тіл“. (ти).

Підмінка яєць. На терені ГГ існує кілька продукційних заводень, які займаються виробом яєць, що додані до печива, чи потрав, зовсім добре заступають яєця. Ці підмінки яєць виробляють з крові, молока та деяких рослин. Існує їх вісім родів. Не є це т. зв. „єр-заци“, тобто нешкідливі для організму підмінки, але це повноварті середники, які зовсім дорівнюють тим віджичкам вартостям, які має яєце. Осє недавно в Кракові відбулася перед спеціальною комісією проба печення тісточок, де зміність яєць ужито цих штучних середників. Цю сробу переведено на доручення Головного Відділу Прохарчування та Рільництва й Здоров'я. Спроба дала задовільний вислід. Печиво нічим не відрізнялося від цього, в якому були вжиті яєця. (ти).

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ
П. Нагорняк Іван, Ляцьке Шлях. Удайтесь до свого повітового Староства, а там дістаєте потрібні Вам інформації в справі Служби Батьківщини. — П. Білянин Петро, Давинич. Працюйте далі в тім напрямі, є у Вас талант. (ти).

Кольпюртери!
голосіться до кольпюртажу „СТАНИСЛАВВСЬКОГО СЛОВА“ в Адміністрації — Станиславів, вул. Адольфа Гітлера, ч. 19. (в Українській Книгарні).

Відповідальний редактор: Дмитро Греголнський. Видавництво: Українське Видавництво часописів і збірників для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станиславів, вул. Лесі Українки ч. 31. тел. ч. 16-53. Адміністрація й еспедиція: Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. тел. ч. 18-63.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ФІРМА „ФАРБОЛЬ“
повідомляє свою П. Т. Клієнтелю, що в перших днях квітня переносить своє підприємство на вулицю **ГЕТОГО ч. 14** (давня Карпінського)
тя дякуючи за теперішнє довіря, і надалше ласкаво поручає свої услуги П. Т. Громадянству.
518 (3-6)
ЮРІЙ СИНІШИН.

УПРАВА МІСТА СТАНИСЛАВОВА
потребує зараз:
одного інженера - механіка
" " - **землеміра**
" " - **дорожника**
Винагорода III. згл. IV. групи залежно від практики.
Рефлектантів (також із незакінченими студіями) проситься внести негайно прохання з описом студій і практики до Управи міста Станиславова, в Губернаторська ч. 31, (18)

Уневажною викрадену посвідку, видану керівництвом Механічної Ткальні, в Станиславові на прізвище Іван Буйда.

ПОВІДОМЛЕННЯ 528 (2-2)
В провідну неділю, дня 12-го квітня ц. р. відбудуться **ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ**
між **УСК „УКРАЇНА“ (Львів)** та **УСК „БУЙ-ТУР“ (Станиславів)**

Хто знав би щовєбудь про долю мого сина Масляка Миколу, ур. в Брині 18 XII. 1914 р. Арештований НКВД в Станиславові, дня 26. IV. 1941 р. У станиславській тюрмі перебував до 22 червня 1941 р. Ласкаві відомості елати на адресу Редакції „Станиславське Слово“.